

Lieta T-391/02

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV un Josef Kloh

pret

Eiropas Parlamentu un Eiropas Savienības Padomi

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam — Acimredzama nepieņemamība

Pirmās instances tiesas rīkojums (otrā palāta) 2004. gada 10. maijā II - 1449

Rīkojuma kopsavilkums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Prasība, ko cēlusi uzņēmumu apvienība, kas piedalījusies akta pieņemšanas procesā — Pieņemamība — Nosacījumi (EKL 230. panta 4. daļa)*

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Prasība, ko iesnieguši uzņēmumi, kurus īpaši skar apstrīdētais tiesiskais regulējums — Nepieņemamība*
(EKL 230. panta 4. daļa)

1. Uzņēmumu apvienības celta prasība par tiesību akta atcelšanu, ja šī apvienība ir piedalījusies apstrīdētā akta pieņemšanas procesā, var būt pieņemama vismaz trīs gadījumos: kad tiesību akts tieši piešķir apvienībai vairākas procesuāla rakstura tiesības; kad apvienība pati tiek individualizēta, jo ir skartas viņas pašas kā apvienības intereses, it īpaši, ja akts, kura atcelšana tiek prasīta, ir ietekmējis viņas kā sarunu dalībnieka stāvokli; vai kad apvienība pārstāv tādu uzņēmumu intereses, kuriem pašiem ir tiesības celt prasību.

Šajā sakarā apvienības kā sarunu dalībnieka statusa apdraudējums gadījumā, kad šī apvienība piedalījusies procesā, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētais tiesību akts, var skart šīs apvienības konkrētās intereses tikai tad, ja tās sarunu dalībnieka statuss ir skaidri noteikts un ir cieši saistīts ar attiecīgā tiesību akta priekšmetu. Tādējādi tikai apvienības sniegtā informācija Kopienas,

kā arī attiecīgajām valsts iestādēm likumdošanas procesa laikā, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētais tiesību akts, nav pietiekama, lai konstatētu, ka tas var negatīvi ietekmēt apvienības skaidri noteikto sarunu dalībnieka statusu.

(sal. ar 44., 47., 49. punktu)

2. Fakts, ka tiesību akts dažus uzņēmumus ekonomiski skar vairāk nekā citus, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka šis akts skar viņus individuāli EKL 230. panta 4. daļas izpratnē. Turklāt viņus neindividualizē arī tas, ka viņi būs spiesti pārtraukt neatkarīgo ekonomisko darbību, ko tie veic saskaņā ar valsts iestādes piešķirtu atļauju.

(sal. ar 53. un 54. punktu)